

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

5288 *Llei 6/2015, de 12 de maig, de denominacions d'origen i indicacions geogràfiques protegides d'àmbit territorial supraautonòmic.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

Espanya es caracteritza per ser un país amb una gran diversitat cultural i històrica, la qual cosa es reflecteix en el reconeixement d'un gran nombre d'aliments amb característiques pròpies de qualitat degudes a l'àmbit geogràfic en què han tingut origen, fonamentalment en forma de denominacions d'origen protegides (DOP) i indicacions geogràfiques protegides (IGP).

Les DOP i IGP es poden considerar un element que afavoreix la diferenciació de la producció i que contribueix a incrementar la competitivitat de les indústries agroalimentàries, principalment a través de la valoració d'aquests productes per part del consumidor. Alhora, és un instrument vertebrador en el desenvolupament i la sostenibilitat dels teixits rurals i s'erigeix com un senyal de promoció de la imatge dels productes espanyols a l'exterior.

El primer marc jurídic de protecció de les denominacions d'origen espanyoles data de 1932, moment en què el nostre país es va dotar del primer marc legal en la matèria, l'Estatut del vi, pel Decret de 8 de setembre, elevat a llei per la Llei de 26 de maig de 1933, i que tenia per objecte únicament el vi. Amb posterioritat, el marc nacional es va modificar a través de la Llei 25/1970, de 2 de desembre, de l'Estatut de la vinya, del vi i dels alcohols, que va estendre el model a la resta d'aliments. Finalment, la Llei 24/2003, de 10 de juliol, de la vinya i el vi, va suposar l'última legislació nacional específica per al vi. De la mateixa manera, cal citar la sentència del Tribunal Constitucional (STC 112/1995), la qual, per fer una distribució clara de competències entre les comunitats autònomes i l'Estat en aquesta matèria, estableix que «L'Estat pot, sens dubte, dictar normes vàlides –amb caràcter bàsic o ple, segons que correspongui– allà on les comunitats autònomes no tinguin la competència exclusiva. I, igualment, pot ordenar les denominacions d'origen que s'estenguin pel territori de diverses comunitats autònomes, una actuació que lògicament només poden efectuar els òrgans generals de l'Estat».

Però l'evolució normativa en la matèria no ha estat exclusiva d'Espanya, de manera que la Unió Europea s'ha anat dotant des de la dècada de 1990, de manera progressiva i en evolució constant, d'un marc legal que cobreix el reconeixement, la protecció i el control de les DOP i IGP des d'un enfocament harmonitzat i amb elements comuns per a tots els estats membres. Aquest enfocament de la normativa europea, on el paper de la Comissió Europea ha passat a ser clau i protagonista, ha superat el plantejament establert a la normativa nacional.

En concret, després de l'examen que ha dut a terme la Unió Europea en els esquemes voluntaris reglamentats, les directrius sobre millors pràctiques aplicables als règims voluntaris de certificació de productes agrícoles i alimentaris i, sobretot, el Reglament (UE) núm. 1151/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de novembre de 2012, sobre règims de qualitat dels productes agrícoles i alimentaris, han contribuït a establir el

marc jurídic en què cal enquadrar tant els tipus nous d'etiquetatge voluntari com els drets tradicionals de la propietat intel·lectual que vinculen la qualitat a l'origen geogràfic dels productes a través de les figures de les DOP i les IGP. Tot això ha proporcionat estabilitat en l'àmbit europeu, principalment mitjançant els preceptes del títol II del Reglament (UE) esmentat, a aquestes figures avui protegides també en l'àmbit global per les normes de l'Organització Mundial de Comerç i, en particular, per l'Acord sobre els aspectes dels drets de propietat intel·lectual relacionats amb el comerç (ADPIC), aprovat a la Conferència de Marràqueix el 15 d'abril de 1994, que va posar fi a la Ronda Uruguai i va crear l'Organització Mundial de Comerç.

Per tot això, atesa la intensitat creixent en la regulació del contingut d'aquests drets de propietat intel·lectual, especialment per part de la Unió Europea, la disposició addicional cinquena consagra la prevalença indiscutible del dret de la Unió Europea esmentat a l'hora de regular aspectes, en l'actualitat o en el futur, siguin quins siguin, d'aquests drets de propietat intel·lectual sense deixar àmbits o marges d'apreciació als estats membres.

En la defensa del model comú cal la implicació dels operadors, particularment a través d'entitats encarregades de gestionar les DOP i IGP, les quals han de tenir personalitat jurídica pròpia independent de l'Administració, encara que amb una relació directa de col·laboració. En aquest sentit, l'adequada i necessària col·laboració en la gestió de la figura de protecció pot arribar a l'atribució de funcions públiques en les entitats de gestió, motiu pel qual el text preveu la creació de corporacions de dret públic. De fet, en la mateixa norma es creen nou corporacions de dret públic per a altres consells reguladors que en el moment d'adoptar aquesta Llei tenen la consideració d'òrgans desconcentrats de l'Administració i que han sol·licitat expressament accedir a aquesta fórmula legal.

II

Així mateix, per garantir el bon funcionament del sistema no n'hi ha prou amb el reconeixement, la gestió i la defensa de la figura de protecció, també s'ha de vetllar per una informació adequada i veraç al consumidor, així com pel respecte a la competència lleial entre operadors. Reflex d'aquesta necessitat és la inclusió dels controls específics sobre DOP i IGP en el marc regulador comunitari general de controls oficials de pinsos i aliments.

Els nous preceptes establerts per la normativa europea en matèria de control oficial i per l'específica per a les DOP i IGP, units als múltiples canvis que ha experimentat el sector agroalimentari, motiven la necessitat d'establir un nou i únic marc normatiu nacional. Per tant, l'objecte d'aquesta Llei és establir un nou règim jurídic, complementari a la regulació europea, que s'apliqui a les DOP i IGP l'àmbit territorial de les quals s'estengui a més d'una comunitat autònoma i que delimiti clarament les funcions de les seves entitats de gestió i l'exercici del control oficial per part de l'autoritat competent.

En aquesta regulació és essencial la part relativa al control del compliment dels requisits establerts amb caràcter obligatori per a la comercialització dels productes emparats, atès que constitueix un element indispensable per garantir la seguretat jurídica dels diferents operadors i per no defraudar les expectatives dels consumidors.

A aquests efectes, la Llei regula i desplega les competències que l'ordenament jurídic atribueix dins de l'Administració General de l'Estat al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en relació amb els productes agraris i alimentaris emparats per una DOP o IGP, en particular les relatives als controls oficials, sense perjudici de les competències que puguin tenir altres departaments ministerials.

L'Agència d'Informació i Control Alimentaris, organisme autònom del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, ha d'exercir funcions de control oficial abans de la comercialització de les DOP i IGP l'àmbit territorial de les quals s'estengui a més d'una comunitat autònoma. Per assignar-li aquestes noves funcions escau modificar la Llei 12/2013, de 2 d'agost, de mesures per a la millora del funcionament de la cadena alimentària, per la qual es crea l'Agència d'Informació i Control Alimentaris amb la finalitat

de dotar-la de noves finalitats i crear una taxa exigible per la prestació de les seves funcions d'inspecció i control, i per a la qual cosa habilita la normativa europea.

Així mateix, en aquesta Llei es recull, d'acord amb les previsions de la normativa europea, la possibilitat de delegar tasques específiques relacionades amb els controls oficials en organismes de control que actuïn com a organismes de certificació de producte, sempre que aquests compleixin uns determinats requisits, relatius fonamentalment a la seva competència tècnica, objectivitat i autorització expressa per part de l'autoritat competent.

D'altra banda, respecte a la inspecció i el règim sancionador, s'han revisat tenint en compte la jurisprudència resultant d'aplicar la Llei 24/2003, de 10 de juliol, de la vinya i el vi. Sobre això convé destacar que, en l'apartat de prescripció i caducitat, si bé es recull el principi de caducitat de l'acció que estableix l'article 18.2 del Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, i s'amplia el termini, s'especifica que no és aplicable en el cas de procediments sancionadors caducats que calgui reiniciar. D'aquesta manera es respecten els efectes de la caducitat i la prescripció que estableix el nostre ordenament jurídic (Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú).

III

La Llei consta d'un total de sis capítols.

El capítol I, sobre disposicions generals, estableix l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei, així com les seves finalitats i les definicions bàsiques necessàries per aplicar-la.

Amb el capítol II, sobre cooperació entre les administracions públiques, es vol potenciar els instruments de cooperació entre les administracions públiques a partir de les experiències desenvolupades en els últims anys. Sota el principi de la voluntarietat, es tracta de facilitar la realització conjunta d'actuacions amb la finalitat d'aconseguir una utilització més eficient dels recursos de què disposa el sistema de control de les DOP i IGP, la qual cosa sens dubte redundarà en millores per al conjunt del sector sense necessitat d'aportar recursos addicionals.

En particular, aquest capítol aborda els diferents supòsits en què la relació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes es fa explícita. Es parteix del respecte a l'àmbit propi de cada administració i s'arbitren fórmules de relació, com ara l'informe previ de l'administració que es pugui veure afectada per decisions o actuacions d'una altra administració, els convenis de col·laboració i la constitució, si s'escau, de consorcis per gestionar interessos comuns, singularment en l'àmbit del control oficial de DOP i IGP i dels procediments sancionadors per infraccions tipificades en aquesta Llei.

La col·laboració s'estén a aspectes de l'actuació pública especialment sensibles, com són els corresponents a l'exercici de la funció inspectora.

Com a exponent dels impulsos de col·laboració que presideixen la Llei, aquesta ha previst que es puguin crear per acord de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural les comissions i grups que siguin necessaris per a la cooperació en l'àmbit de la DOP i IGP.

El capítol III defineix el sistema de protecció de DOP i IGP d'àmbit estatal. Es defineixen els principis generals del sistema i s'identifiquen els productes afectats d'acord amb la normativa europea aplicable. Així mateix, es regula el contingut i l'abast de la protecció atorgada als noms protegits per estar associats a una DOP i IGP, i s'assenyala que la protecció s'estén des de la producció fins a totes les fases de la comercialització, presentació, publicitat, etiquetatge i altres documents comercials dels productes afectats.

El capítol IV regula les entitats de gestió, denominades consells reguladors, de DOP i IGP que tinguin un àmbit territorial que s'estengui a més d'una comunitat autònoma, que han de tenir personalitat jurídica pròpia, han de disposar d'un òrgan de govern en què estiguin representats de manera paritària tots els interessos econòmics que participen en l'obtenció del producte i han d'estar autoritzades pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. La Llei preveu la possibilitat que es constitueixin com a corporacions de dret públic a les quals es pugui atribuir l'exercici de determinades funcions públiques.

El capítol V regula aspectes generals del sistema de control de les DOP i IGP, que proporciona garanties per als operadors econòmics i consumidors. Així, s'estableix de manera explícita que correspon al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient verificar el compliment del plec de condicions abans de la comercialització de DOP i IGP l'àmbit territorial de les quals que s'estengui a més d'una comunitat autònoma. Igualment, en compliment de la normativa europea, es preveu la facultat de delegar determinades tasques de control en organismes de control que actuïn com a organismes de certificació de producte.

Finalment, el capítol VI regula la inspecció i el règim sancionador aplicable en l'àmbit de les competències de l'Estat en matèria de control de les DOP i IGP, tipifica les infraccions, que queden classificades com a lleus, greus i molt greus, i fixa la quantia de les sancions aplicables en cada cas. S'assenyalen, igualment, els titulars de la competència per incoar, tramitar i resoldre els procediments sancionadors, així com les mesures cautelars que, si s'escau, es puguin adoptar.

IV

D'altra banda, la Llei, si bé deroga el títol II –Sistema de protecció de l'origen i la qualitat dels vins– de la Llei 24/2003, de 10 de juliol, de la vinya i del vi, així com altres disposicions del mateix text legal relacionades amb aquesta matèria, ja que bona part del seu contingut s'ha de considerar incompatible amb el Reglament (UE) núm. 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, pel qual es crea l'organització comuna de mercats agrícoles i pel qual es deroguen els reglaments (CEE) 922/72, (CEE) núm. 234/79, (CE) núm. 1037/2001 i (CE) núm. 1234/2007, en les disposicions addicionals segona, tercera i quarta es mantenen amb rang de llei, i amb caràcter bàsic, les indicacions relatives a les característiques dels vins i la regulació dels termes tradicionals dels vins, de manera coherent amb el que disposen les normes de la Unió Europea sobre les matèries esmentades, continguda a la normativa indicada i al Reglament (CE) núm. 607/2009 de la Comissió, de 14 de juliol, pel qual s'estableixen determinades disposicions d'aplicació del Reglament (CE) núm. 479/2008 del Consell pel que fa a les denominacions d'origen i indicacions geogràfiques protegides, als termes tradicionals, a l'etiquetatge i a la presentació de determinats productes vitivinícoles.

V

Aquest text s'ha sotmès al procediment que preveuen la Directiva 98/34/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juny, per la qual s'estableix un procediment d'informació en matèria de les normes i reglamentacions tècniques, i el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la remissió d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als serveis de la societat de la informació, que incorpora aquesta Directiva a l'ordenament jurídic espanyol.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

Aquesta Llei té per objecte establir el règim jurídic, complementari al que estableix el dret de la Unió Europea, que es recull a la disposició addicional cinquena, aplicable a les denominacions d'origen protegides, d'ara endavant DOP, i a les indicacions geogràfiques protegides, d'ara endavant IGP, previstes a l'article 10 d'aquesta Llei l'àmbit territorial de les quals s'estengui a més d'una comunitat autònoma, d'ara endavant d'àmbit territorial supraautonòmic, amb una atenció especial al control oficial abans de la comercialització.

Article 2. *Finalitats.*

Són finalitats de la Llei les següents:

- a) Regular la titularitat, l'ús, la gestió i la protecció de les DOP i IGP vinculades a un origen l'àmbit territorial del qual s'estén a més d'una comunitat autònoma, independentment del tipus de producte emparat, així com el règim jurídic aplicable al seu control.
- b) Garantir la protecció de les DOP i IGP com a drets de propietat intel·lectual pels mitjans que preveu aquesta Llei i, si s'escau, pels que preveu el dret de la Unió Europea que es recull a la disposició addicional cinquena i a l'Acord sobre els aspectes dels drets de propietat intel·lectual relacionats amb el comerç (ADPIC).
- c) Protegir els drets dels productors i dels consumidors, i garantir el compliment del principi general de veracitat i justificació de la informació que figuri a l'etiquetatge dels productes emparats per una DOP o IGP l'àmbit territorial de la qual s'estén a més d'una comunitat autònoma.
- d) Afavorir la cooperació entre les administracions públiques competents.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'estableixen les definicions següents:

- a) Plec de condicions: document normatiu que estableix els requisits que ha de complir un producte procedent d'una DOP o IGP, també denominat «expedient tècnic», per a les indicacions geogràfiques de begudes espirituoses.
- b) Operador: persona física o jurídica responsable d'assegurar que els seus productes compleixen els criteris que estableix el plec de condicions abans de la comercialització del producte, així com la resta dels preceptes d'aquesta Llei.

CAPÍTOL II

Cooperació entre administracions públiques

Article 4. *Principis d'actuació.*

1. En les seves relacions amb les comunitats autònomes, l'Administració General de l'Estat i els organismes públics vinculats o dependents d'aquesta han d'ajustar les seves actuacions al que preveuen els articles 3 i 4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.
2. En qualsevol supòsit en què les decisions o les actuacions de l'administració actuant puguin afectar les competències d'altres administracions, aquella ha de sol·licitar l'informe d'aquestes últimes abans de resoldre.

Article 5. *Supòsits que afectin diverses autoritats competents.*

Quan estiguin afectats els territoris de diverses comunitats autònomes i hagin d'actuar aquestes i l'Administració General de l'Estat, les administracions afectades poden establir els mecanismes de col·laboració i coordinació que considerin pertinents per poder exercir adequadament les competències respectives, els quals poden preveure que es designi un únic òrgan per tramitar els procediments administratius corresponents.

Article 6. *Convenis de col·laboració.*

Les administracions públiques competents poden subscriure convenis de col·laboració i establir per a la seva gestió una organització comuna personificada tal com preveu l'apartat 5 de l'article 6 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

L'organització comuna ha d'assumir les funcions que determini expressament el conveni de col·laboració, i pot rebre de les administracions competents la comanda de les atribucions que calgui per poder complir millor les tasques pròpies de les administracions esmentades, singularment en l'àmbit del control oficial de les DOP i IGP i els procediments sancionadors per infraccions tipificades en aquesta Llei.

Article 7. Col·laboració en l'exercici de la funció inspectora.

Les administracions públiques i els organismes públics vinculats o dependents d'aquestes han de subministrar, quan se'ls requereixi i d'acord amb la normativa aplicable en cada cas, la informació que els sol·licitin els serveis d'inspecció corresponents, i han de prestar la col·laboració necessària.

En matèria d'inspecció i control, les administracions públiques competents poden sol·licitar el suport necessari de qualsevol altra autoritat, així com de les forces i cossos de seguretat estatals, autonòmics o locals.

Article 8. Òrgans de cooperació en matèria de denominacions d'origen protegides i indicacions geogràfiques protegides.

De conformitat amb el que estableix l'article 5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, per acord de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural es poden crear les comissions i els grups que siguin necessaris per a la cooperació en l'àmbit de les DOP i IGP.

CAPÍTOL III

La protecció de les denominacions d'origen protegides i indicacions geogràfiques protegides

Article 9. Objectius generals.

Són objectius generals de les DOP i IGP, sense perjudici del que regula la normativa europea, els següents:

- a) Protegir els drets dels productors i dels consumidors, i garantir el compliment del principi general de veracitat i justificació de la informació que figuri a l'etiquetatge dels productes agraris i alimentaris emparats per una DOP o IGP.
- b) Garantir l'especificitat del producte agrari o alimentari emparat per una DOP o IGP i la seva protecció, i mantenir-ne la diversitat i la reputació comercial.
- c) Proporcionar als operadors un instrument per diferenciar els seus productes, com a element addicional per contribuir a enfortir la competència lleial i efectiva del sector.

Article 10. Denominacions d'origen protegides i indicacions geogràfiques protegides.

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren les DOP i IGP següents que estableix la normativa de la Unió Europea:

- a) Les denominacions d'origen protegides i indicacions geogràfiques protegides dels productes vitivinícoles.
- b) Les indicacions geogràfiques de begudes espirituoses.
- c) Les indicacions geogràfiques de vins aromatitzats, de begudes aromatitzades a base de vi i de còctels aromatitzats de productes vitivinícoles.
- d) Les denominacions d'origen protegides i les indicacions geogràfiques protegides d'altres productes d'origen agrari o alimentari.

Article 11. *Denominacions d'origen i indicacions geogràfiques transfrontereres.*

1. En el cas de les DOP o IGP l'àmbit territorial de les quals afecta el territori nacional i, a més, un altre o altres estats membres de la Unió Europea, la relació amb l'autoritat competent de l'altre o els altres estats membres correspon a l'Administració General de l'Estat a través del curs corresponent.

2. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes afectades per una indicació geogràfica transfronterera han d'articular els procediments de col·laboració adequats.

3. Per adoptar les decisions corresponents, l'Administració General de l'Estat ha de consultar les comunitats autònomes afectades.

Article 12. *Titularitat, ús i gestió dels noms protegits per una DOP o IGP d'àmbit territorial supraautonòmic.*

1. Els noms protegits per estar associats amb una DOP o IGP supraautonòmica són béns de domini públic estatal que no poden ser objecte d'apropiació individual, venda, alienació o gravamen.

2. No es pot negar l'ús dels noms protegits a qualsevol persona física o jurídica que compleixi els requisits establerts per a cada DOP o IGP, excepte per sanció de pèrdua temporal de l'ús del nom protegit o per qualsevol altra causa establerta legalment.

Article 13. *Protecció.*

De conformitat amb la protecció que ofereix la normativa de la Unió Europea:

1. Els noms protegits per estar associats a una DOP o IGP no es poden utilitzar per designar altres productes comparables no emparats.

2. La protecció s'estén des de la producció fins a totes les fases de comercialització, la presentació, publicitat, etiquetatge i documents comercials dels productes afectats. La protecció s'aplica contra qualsevol ús indegut, imitació o evocació i implica la prohibició d'utilitzar qualsevol indicació falsa o fal·laç quant a la procedència, origen geogràfic, naturalesa o característiques essencials dels productes a l'envàs o embalatge, a la publicitat o als documents relatius a aquests.

3. Els noms que són objecte d'una DOP o IGP no es poden utilitzar en la designació, presentació o publicitat de productes d'espècie o serveis similars als quals no s'hagi assignat el nom i que no compleixin els requisits del tipus de protecció o designació esmentat, encara que aquests noms apareguin traduïts a altres llengües o precedits d'expressions com «tipus», «estil», «imitació» o altres de similars, ni encara que s'indiqui el veritable origen geogràfic del producte. Tampoc es poden utilitzar expressions del tipus «produït a...», «amb fabricació a...» o altres d'anàlogues.

4. Els noms objecte d'una DOP o IGP no es poden utilitzar com a noms de domini d'Internet quan el seu titular no tingui drets o interessos legítims sobre el nom i l'utilitzi per promocionar o comercialitzar productes comparables no emparats per aquelles. A aquests efectes, els noms objecte d'una DOP o IGP estan protegits enfront del seu ús en noms de domini d'Internet que consisteixin, continguin o evoquin les DOP o IGP esmentades.

5. No es poden registrar com a marques, noms comercials o raons socials els signes que reproduïen, imitin o evoquin una denominació protegida com a DOP o IGP, sempre que s'apliquin als mateixos productes o a productes similars, comparables o que es puguin considerar ingredients o que es puguin aprofitar de la reputació d'aquelles.

6. Els operadors agraris i alimentaris han d'introduir a les etiquetes i a la presentació dels productes acollits a una DOP o IGP prou elements per diferenciar-ne de manera senzilla i clara la designació o tipus de protecció i l'origen geogràfic o procedència, i per evitar, en tot cas, la confusió en els consumidors.

7. No es pot exigir als operadors d'una determinada DOP o IGP l'ús de marques en exclusiva per als productes de la DOP o IGP esmentada. En tot cas, la designació i

presentació dels productes de l'operador ha de contenir prou elements identificatius per evitar que s'indueixi a error o confusió el consumidor.

8. A sol·licitud justificada del grup de productors que preveu l'apartat 1 de l'article 14, es pot regular, als plecs de condicions corresponents, la protecció dels noms geogràfics de les subzones i els municipis, vinculats notablement a les DOP i IGP, utilitzats per a la comercialització del producte agrari o alimentari emparat per aquestes figures, sempre que no s'oposi al que estableix la normativa general sobre informació alimentària.

Article 14. *Reconeixement de denominacions d'origen protegides i indicacions geogràfiques protegides d'àmbit territorial supraautonòmic.*

1. Tot grup de productors d'un producte determinat o un productor pot sol·licitar el reconeixement d'una DOP o IGP, en la forma i en les condicions que preveu la normativa de la Unió Europea.

2. El procediment en la fase nacional, establert per normativa de la Unió Europea, correspon al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en el cas d'una DOP o IGP l'àmbit territorial de la qual s'estengui a més d'una comunitat autònoma. Aquest procediment nacional s'ha de desplegar reglamentàriament.

CAPÍTOL IV

Entitats de gestió

Article 15. *Composició.*

La gestió d'una o diverses DOP o IGP la pot dur a terme una entitat de gestió denominada consell regulador, en què han d'estar representats els operadors inscrits als registres de la DOP o IGP corresponent, i que ha de disposar de l'autorització prèvia del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en els termes previstos reglamentàriament. Aquesta entitat de gestió ha de complir, almenys, les condicions següents:

- a) Tenir personalitat jurídica pròpia.
- b) Tenir un òrgan de govern en què estiguin representats paritàriament tots els interessos econòmics i sectorials que participen de manera significativa en l'obtenció del producte protegit.
- c) Disposar dels mitjans necessaris per poder exercir les seves funcions.

El termini per resoldre sobre la sol·licitud d'autorització que té l'òrgan competent del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient que es determini reglamentàriament és de sis mesos a comptar de la presentació de la sol·licitud. Si transcorre aquest termini sense que s'hagi notificat cap resolució expressa, l'interessat pot entendre desestimada la seva sol·licitud.

Article 16. *Funcions.*

Són funcions de les entitats de gestió, amb caràcter indicatiu i no exhaustiu, les següents:

- a) Promocionar i defensar el producte protegit, així com procurar una protecció exhaustiva del nom emparat per la DOP o IGP, i registrar amb aquesta finalitat les marques corresponents, els noms de dominis d'Internet i altres drets de propietat industrial que puguin complementar la protecció que preveu la legislació en aquesta matèria.

Exercir les accions judicials o extrajudicials al seu abast per defensar el nom protegit per la DOP o IGP enfront d'utilitzacions il·legítimes que constitueixin actes de competència deslleial o altres usos indeguts.

b) Proposar les modificacions del plec de condicions al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

c) Portar els registres de caràcter intern exigits per les normes tècniques de cada entitat, i col·laborar amb el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en el manteniment dels registres oficials relacionats amb la DOP o IGP.

d) Col·laborar amb el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i òrgans competents de les comunitats autònomes, en particular en les seves actuacions de control oficial.

e) Independentment de les denúncies que es puguin presentar davant altres autoritats administratives o òrgans judicials, denunciar davant el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pràctiques no conformes al que estableixen el plec de condicions i la normativa legal vigent relacionada amb l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, independentment de les denúncies que es puguin presentar davant altres autoritats administratives o òrgans judicials.

f) Qualificar cada any o collita en el cas de les DOP o IGP de vins.

g) Aplicar uns estatuts que estableixin per als seus membres, entre d'altres, les obligacions següents:

1r Aplicar les normes adoptades per l'entitat de gestió en matèria de notificació de la producció, comercialització i protecció del medi ambient.

2n Facilitar la informació sol·licitada per l'entitat de gestió amb finalitats estadístiques i de seguiment de la producció i comercialització.

3r Sotmetre's al règim de control intern que, si s'escau, s'estableixi estatutàriament.

4t Respondre dels incompliments de les obligacions previstes als estatuts, i facilitar la supervisió del seu compliment.

5è Remetre les declaracions o els informes a què estiguin obligats.

Les funcions anteriors s'han d'exercir d'acord amb la normativa nacional i europea, i en cap cas s'ha de facilitar ni donar lloc a conductes contràries a la competència incompatibles amb els articles 101 i 102 del Tractat de funcionament de la Unió Europea.

Article 17. Règim jurídic.

Les entitats de gestió poden adoptar la forma de corporació de dret públic amb plena capacitat per complir les seves finalitats. A aquests efectes:

a) S'han de relacionar amb l'Administració General de l'Estat als efectes d'aquesta Llei a través del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

b) Han d'adquirir personalitat jurídica des que es constitueixin els seus òrgans de govern.

c) S'han de regir pel dret privat. No obstant això, les seves actuacions s'han d'ajustar al que disposa aquesta Llei, als reglaments que la despleguen, a la normativa europea que sigui d'aplicació, als seus estatuts i, en l'exercici de potestats o funcions públiques, al dret administratiu.

d) Han d'estar integrades pels operadors inscrits als registres oficials de la DOP o IGP corresponent.

e) Han d'elaborar i aprovar uns estatuts que s'han de sotmetre, per obtenir l'aprovació administrativa, al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i que han d'incloure, almenys, les seves finalitats i funcions, organització, drets i obligacions dels operadors que els integrin, règim econòmic i financer, control intern, si n'hi ha, i règim disciplinari. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, abans de denegar els estatuts, els ha de sotmetre al dictamen del Consell d'Estat.

f) L'estructura i el funcionament han de ser democràtics. A aquests efectes es poden entendre els sistemes de representació basats en el vot ponderat.

g) Han d'exercir qualsevol altra funció que, independentment de les que estableix aquesta Llei, els atribueixi l'ordenament jurídic, o els seus estatuts, o es derivi del plec de

condicions de la DOP o IGP que sigui compatible amb la seva naturalesa i amb la normativa vigent.

h) A més de les funcions que preveu l'article 16, poden exercir les següents, que s'han d'efectuar d'acord amb la normativa nacional i europea, i en cap cas no s'ha de facilitar o donar lloc a conductes contràries a la competència incompatibles amb els articles 101 i 102 del Tractat de funcionament de la Unió Europea:

1r Portar els registres oficials exigits per les normes d'aplicació, inclosos els registres d'operadors.

2n Adoptar, en els termes que preveu la política agrícola comuna i en el marc del plec de condicions aplicable a cada DOP o IGP, per a cada campanya, segons criteris de defensa i millora de la qualitat, els límits màxims de producció i de transformació o l'autorització de qualsevol aspecte de conjuntura anual que pugui influir en aquests processos. Aquestes decisions s'han de fer públiques de manera que es garanteixi la seva possibilitat d'accés a tots els interessats, i s'han de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, el qual, quan escaigui, ha de comunicar a la Comissió les mesures adoptades.

3r Emetre certificats de producte o operador acollit a la DOP o IGP a requeriment de l'interessat que ho sol·liciti.

4t Establir els requisits mínims que han de complir les etiquetes comercials, que s'han de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i s'han de fer públics de manera que es garanteixi a tots els interessats la possibilitat d'accedir-hi.

5è Establir els requisits i gestionar contraetiquetes, precintes i altres marxamos de garantia.

6è Dur a terme totes les funcions que els assigni expressament el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient relacionades amb les DOP i IGP, exclòs el control oficial, excepte en les condicions que preveu l'article 23, en relació amb els interessos tutelats per la figura de protecció.

Les resolucions que s'adoptin respecte de l'exercici d'aquestes funcions poden ser objecte d'impugnació en via administrativa davant el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Article 18. *Finançament.*

Les entitats de gestió poden exigir contribucions econòmiques als operadors per finançar el cost derivat de les seves normes d'organització i funcionament.

Article 19. *Obligacions d'informació i control.*

Les entitats de gestió han de facilitar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la informació que s'estableixi reglamentàriament, i s'han de sotmetre al seu control.

Article 20. *Àmbit geogràfic.*

Quan l'àmbit geogràfic d'una organització interprofessional agroalimentària coincideixi amb la zona de producció i elaboració d'una DOP o IGP, i aquesta organització interprofessional estigui regulada a l'empara del que disposa la Llei 38/1994, de 30 de desembre, d'organitzacions interprofessionals agroalimentàries, i estigui, a més, reconeguda per al mateix producte que el de la DOP o IGP, i amb el mateix requisit de paritat entre els diferents subsectors, es pot establir, a sol·licitud de l'organització interprofessional esmentada, que la representació a l'òrgan de govern de l'entitat de gestió, i la composició d'aquest, sigui l'establerta a la junta directiva de l'organització interprofessional.

CAPÍTOL V

El control de les denominacions d'origen protegides i indicacions geogràfiques protegides

Article 21. Autocontrol.

1. Els operadors, en totes i cadascuna de les etapes de producció i elaboració, han d'establir un sistema documentat d'autocontrol de les operacions del procés productiu que es facin sota la seva responsabilitat, amb la finalitat de complir el que estableix la legislació específica corresponent i assegurar el compliment del plec de condicions dels productes, així com qualsevol altra disposició que li sigui aplicable.

2. Els operadors han de conservar la documentació referida a l'autocontrol durant un període mínim de cinc anys, que s'ha d'ampliar en funció de la vida útil del producte.

3. Les entitats de gestió poden establir, en el marc del control intern, sistemes de consultoria i assessorament orientats a facilitar als operadors el compliment del plec de condicions d'un producte.

Article 22. El control oficial.

1. El control oficial de les DOP i IGP abans de la comercialització ha de consistir a verificar que es compleix el plec de condicions d'un producte. Afecta totes les etapes i activitats que s'hi recullin, incloent, si s'escau, la producció, manipulació, classificació, elaboració, transformació, conservació, envasament, emmagatzematge, etiquetatge, presentació i transport.

2. El control oficial també s'aplica a tots els productes i elements que intervinguin en els processos que formen part de la cadena: matèries primeres, ingredients, productes semiacabats o intermedis i productes acabats; els processos i equips tecnològics de fabricació, elaboració i tractament d'aliments; els mitjans de conservació i de transport; així com en l'etiquetatge, la presentació i la publicitat dels aliments.

3. El control oficial consisteix en la inspecció dels locals, instal·lacions i explotacions relacionats amb el producte emparat per la figura de DOP o IGP, en la presa i l'anàlisi de mostres, i en l'examen documental. També s'aplica a la verificació de la planificació i l'execució dels sistemes d'autocontrol i control intern i dels seus registres documentals.

4. El control oficial ha de respectar els principis de legalitat, proporcionalitat, seguretat, contradicció, agilitat i simplificació administrativa.

5. El control oficial és competència del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. El sistema de control per a cada DOP o IGP s'ha d'establir després de consultar l'entitat de gestió.

Article 23. Delegació de tasques de control oficial.

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot delegar determinades tasques de control relacionades amb la verificació del compliment del plec de condicions abans de la comercialització en un o diversos organismes de control que actuïn com a organismes de certificació de producte, de conformitat amb el que estableix la normativa europea sobre els controls oficials.

2. Els organismes de control que actuïn com a organismes de certificació de producte han d'estar acreditats de conformitat amb la norma UNE-EN ISO/IEC 17065:2012 o la norma que la substitueixi. Mentre no obtenen l'acreditació, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot concedir autoritzacions provisionals de dotze mesos per a aquests organismes.

3. En cas que els organismes de certificació observin irregularitats durant la seva tasca de control, han de procedir a denunciar-les davant l'autoritat competent.

4. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot retirar o suspendre la delegació si els organismes de control no estan efectuant correctament les tasques que se'ls ha assignat, en particular en els supòsits de comissió d'una infracció greu o molt

greu de les tipificades a l'apartat 2 de l'article 31 i a l'apartat 2 de l'article 32 d'aquesta Llei. La delegació s'ha de retirar sense demora si l'organisme de control no pren mesures correctores adequades i oportunes.

5. Correspon al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient supervisar la tasca efectuada pels organismes delegats.

Article 24. *El control intern de les entitats de gestió.*

1. Les entitats de gestió poden establir als seus estatuts un sistema de control intern destinat a fer un seguiment del compliment de les obligacions assumides pels operadors, incloses al plec de condicions.

2. Quan l'entitat de gestió estigui constituïda com a corporació de dret públic, els informes derivats de l'aplicació del sistema de control intern relatiu a l'incompliment del plec de condicions per part d'algun operador poden tenir la consideració de sol·licitud d'iniciació de procediment sancionador a petició raonada d'un altre òrgan, previst a l'article 69 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. A aquest efecte, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'aprovar la programació anual del control intern aplicat.

3. Addicionalment al que preveu l'apartat anterior, quan l'entitat de gestió estigui constituïda com a corporació de dret públic, els fets relatiu a l'incompliment del plec de condicions per part d'algun operador constatats pel personal de l'estructura encarregada del control intern tenen presumpció de certesa i constitueixen una prova documental pública als efectes de ser valorats en el procediment sancionador, sense perjudici de les proves que l'interessat pugui assenyalar o aportar en defensa dels seus drets o interessos. A aquest efecte, l'estructura ha d'estar acreditada de conformitat amb la norma UNE-EN ISO/IEC 17020/2012 i ha de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb regularitat i sempre que aquest ho demani, els resultats dels controls duts a terme. Si els resultats dels controls revelen o fan sospitar d'un incompliment, l'estructura n'ha d'informar immediatament l'autoritat competent.

4. Correspon al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient supervisar l'aplicació del sistema de control intern per part de les entitats de gestió.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot retirar la presumpció de certesa i consideració de prova documental pública que preveu l'apartat tercer d'aquest article, si els resultats d'una auditoria o d'una inspecció revelen que l'estructura encarregada del control intern no ho està fent adequadament. S'ha de retirar sense demora si l'estructura encarregada del control intern no pren mesures correctores adequades i oportunes.

Article 25. *Obligacions dels operadors, les entitats de gestió i els organismes de control.*

1. Tots els operadors, les seves entitats de gestió i els organismes de control en què s'hagin delegat determinades tasques estan obligats a conservar la documentació que estableixi la normativa aplicable en cada cas en condicions que permetin comprovar-la i durant un temps mínim de cinc anys, que es pot superar fins al final de la vida útil del producte.

2. Els operadors estan obligats a:

a) Complir el plec de condicions de la DOP o IGP i les normes necessàries per aplicar-les correctament.

b) Subministrar tota classe d'informació sobre instal·lacions, productes, serveis o sistemes de producció o elaboració, i permetre'n la comprovació directa en el marc del control oficial.

c) Mostrar la documentació administrativa, industrial, mercantil i comptable relativa a la seva activitat que es consideri necessària per exercir les actuacions de control oficial.

d) Facilitar que s'obtingui una còpia o una reproducció de la documentació referida.

e) Permetre la presa de mostres oportuna o qualsevol altre tipus de control o assaig sobre els productes o mercaderies que elaborin, distribueixin o comercialitzin, i sobre les matèries primeres, additius o materials que utilitzin, en el marc del control oficial.

f) Facilitar els mitjans materials i humans necessaris de què disposin per dur a terme les actuacions de control oficial.

g) Notificar les dades necessàries per a la inscripció corresponent als registres portats per les entitats de gestió que es puguin establir per disposicions d'organització i funcionament de les entitats de gestió o per norma reglamentària. Quan no hi hagi cap entitat de gestió, notificar aquestes dades al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

h) Comunicar les etiquetes comercials davant l'òrgan de gestió almenys quinze dies abans de la posada en circulació. Davant aquesta comunicació, l'òrgan de gestió pot presentar observacions en el cas d'haver establert els requisits que preveu l'apartat 4t de la lletra h) de l'article 17 d'aquesta Llei.

i) Col·laborar amb les entitats de gestió i altres autoritats competents per defensar i promocionar la DOP o IGP i els productes emparats.

j) Contribuir econòmicament al finançament de les entitats de gestió per exercir les funcions que li són pròpies, d'acord amb el que preveuen els articles 18 i 24.

3. Les entitats de gestió estan obligades a:

a) Subministrar tota la informació que requereixin els serveis d'inspecció.

b) Mostrar tota la documentació administrativa i comptable relativa a la seva gestió que la inspecció consideri necessària per dur a terme les seves actuacions.

c) Col·laborar amb els serveis d'inspecció de control oficial.

d) Denunciar a l'autoritat competent les irregularitats que observin i, en particular, les que es detectin amb el control intern.

e) Portar al dia els llibres i registres i presentar les declaracions que s'estableixin reglamentàriament.

f) Publicar els acords i les decisions de caràcter general.

4. Els organismes de control estan obligats a:

a) Denunciar davant l'autoritat competent les irregularitats trobades en l'exercici de les seves tasques de control.

b) Col·laborar amb l'autoritat competent per al control oficial.

c) Informar de les actuacions efectuades en les condicions que s'estableixin reglamentàriament, i posar a disposició del control oficial les actuacions dutes a terme en compliment de les tasques delegades.

d) Informar dels operadors que controlen, en exercici de les seves funcions de certificació.

e) Portar al dia els llibres i registres i presentar les declaracions que s'estableixin reglamentàriament.

CAPÍTOL VI

Inspecció i règim sancionador

Article 26. *Principis generals.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren infraccions administratives les que es tipifiquen als articles següents com a lleus, greus i molt greus.

2. L'exercici de la potestat sancionadora en execució del que disposa aquesta Llei correspon al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i és conforme al que disposa el capítol II del títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Quan els serveis del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en l'exercici de les seves funcions de control oficial, apreciïn que hi pot haver riscos per a la salut de les persones, la salut animal i vegetal, inclòs el material de reproducció vegetal, el medi ambient o l'incompliment de la legislació en matèria de qualitat comercial o consum, han de traslladar a les autoritats competents la part corresponent de les actuacions.

Article 27. Els inspectors com a agents de l'autoritat.

1. En l'exercici de les seves funcions de control, els funcionaris que duguin a terme les tasques d'inspecció tenen el caràcter d'agent de l'autoritat, amb els efectes de l'apartat 3 de l'article 137 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i poden sol·licitar el suport de qualsevol autoritat, així com de les forces i cossos de seguretat estatals, autonòmiques o locals.

2. Els inspectors poden accedir directament a les explotacions, locals, instal·lacions i mitjans de transport i a la documentació administrativa, industrial, mercantil i comptable de les empreses que inspeccionin quan ho considerin necessari en el curs de les seves actuacions, les quals, en tot cas, tenen caràcter confidencial.

3. Els inspectors estan obligats de manera estricta a complir el deure de secret professional. L'incompliment d'aquest deure s'ha de sancionar d'acord amb els preceptes del reglament de règim disciplinari corresponent.

Article 28. Acta d'inspecció.

1. En les actuacions d'inspecció, l'inspector ha d'estendre una acta amb les dades relatives de l'empresa o explotació inspeccionada i la persona davant la qual es duu a terme la inspecció.

2. A l'acta cal fer-hi constar, a més, les evidències constatades, les mesures que hagi ordenat l'inspector i tots els fets rellevants per a la inspecció, en especial els que puguin tenir incidència en un eventual procediment sancionador.

3. L'acta d'inspecció l'han de signar l'inspector i el titular de l'empresa o explotació subjecta a inspecció, o el seu representant legal o persona responsable o, si això no és possible, qualsevol empleat. Cal deixar a l'inspeccionat una còpia de l'acta degudament identificada. Quan les persones esmentades es neguin a intervenir en l'acta, aquesta s'ha d'autoritzar amb la signatura d'un testimoni, si és possible, sense perjudici d'exigir les responsabilitats concretes per aquesta negativa. L'acta s'ha d'autoritzar amb la signatura de l'inspector en tot cas.

4. Les actes formalitzades d'acord amb el que estableixen els apartats anteriors gaudeixen de la presumpció de certa, sense perjudici de les proves que els interessats puguin aportar en defensa dels seus drets respectius.

5. Cal remetre l'acta a l'òrgan competent per iniciar les actuacions, diligències o procediments oportuns, inclòs, si s'escau, el procediment sancionador.

Article 29. Mesures cautelars.

1. L'autoritat competent, mitjançant un acord motivat, pot adoptar les mesures cautelars que consideri necessàries en relació amb les infraccions greus i molt greus que preveu aquesta Llei, per evitar el manteniment dels efectes de la infracció i satisfer les exigències dels interessos generals.

2. Els inspectors, per raons d'urgència i per protegir provisionalment els interessos implicats, poden immobilitzar de manera cautelar les mercaderies, productes, envasos, etiquetes i altres elements relacionats amb alguna de les infraccions greus o molt greus que preveu aquesta Llei, sempre que hi hagi un risc de dany a les persones, els animals o el medi ambient, o puguin suposar un possible frau o engany al consumidor, i han de fer constar a l'acta tant l'objecte com els motius de la intervenció.

3. Les mesures cautelars adoptades pels inspectors han de ser confirmades, modificades o aixecades, en un termini no superior a quinze dies, per l'autoritat competent. Les mesures cautelars perden el seu efecte si una vegada transcorregut el termini esmentat no es produeix cap pronunciament exprés.

4. Si s'inicia un procediment sancionador, les mesures cautelars han de ser confirmades o modificades de manera expressa per l'òrgan competent per resoldre el procediment. No obstant això, per raons d'urgència inajornable, la confirmació o la modificació d'aquestes mesures les pot acordar l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador o l'instructor d'aquest.

5. Quan la presumpta infracció detectada sigui imputable a una entitat de gestió, o a un organisme de control que actuï com a organisme de certificació de producte, l'òrgan competent per incoar el procediment sancionador pot acordar la suspensió cautelar del reconeixement de l'entitat de gestió o de la delegació de determinades tasques en l'organisme de control, i proposar a l'autoritat competent per a la designació o el reconeixement que estableixi el sistema de gestió o de control que el substitueixi mentre se substancia el procediment sancionador.

6. En tot cas, les mesures que preveu aquest article es poden alçar o modificar, d'ofici o a instància de part, durant la tramitació del procediment per acord motivat de l'autoritat que resolgui. Aquestes mesures s'extingeixen amb l'eficàcia de la resolució administrativa que posi fi al procediment corresponent.

7. Les despeses que es puguin produir per les mesures adoptades són a càrrec, segons el cas, dels operadors, els organismes de control o les entitats de gestió.

8. Les mesures cautelars s'han d'ajustar en intensitat, proporcionalitat i necessitats als objectius que es vulguin garantir, i cal ponderar els interessos en joc i escollir les que menys perjudiquin la llibertat de circulació de béns, d'empresa o d'altres drets afectats.

Article 30. *Infraccions lleus.*

Es consideren infraccions lleus:

a) La no-presentació dels registres o llibres registre o documentació la tinença dels quals a les instal·lacions inspeccionades sigui preceptiva quan siguin requerits per al control en actes d'inspecció, sempre que es consideri una omisió de caràcter ocasional.

b) Les inexactituds o errors de quantitat de caràcter ocasional als registres, als documents d'acompanyament, a les declaracions o, en general, a la documentació que sigui preceptiva, quan la diferència entre la quantitat consignada i la quantitat correcta no superi el cinc per cent.

c) El retard en les anotacions dels registres, la presentació de declaracions i, en general, la documentació que sigui preceptiva quan no hagi transcorregut més d'un mes des de la data en què s'havia d'efectuar el primer assentament no reflectit o la data límit per presentar la declaració o documentació, sempre que es consideri un error o una omisió de caràcter ocasional.

d) La falta de comunicació de qualsevol variació que afecti les dades subministrades en el moment de la inscripció als registres oficials, quan no hagi transcorregut més d'un mes des de la finalització del termini fixat.

e) El subministrament incomplet, a l'administració competent o a l'organisme de control, d'informació o documentació necessàries per a les funcions d'inspecció i control.

f) L'expressió de manera diferent a la indicada al plec de condicions respectiu o a la normativa específica d'indicacions obligatòries o facultatives en l'etiquetatge o en la presentació dels productes que regula aquesta Llei.

g) L'aplicació de manera diferent a l'establerta legalment, excepte en allò previst a les infraccions greus, de tractaments, pràctiques o processos autoritzats en l'elaboració o la transformació dels productes que regula aquesta Llei.

h) El trasllat físic de les mercaderies intervingudes cautelarment sense autorització de l'òrgan competent, sempre que no es violin els precintes ni les mercaderies surtin de

les instal·lacions en què es van intervenir, excepte per causes de força major degudament justificades.

i) La no-presentació d'etiquetes comercials a l'entitat de gestió, quan aquesta tingui reconeguda aquesta funció.

Article 31. *Infraccions greus.*

1. Es consideren infraccions greus les següents:

a) La falta dels registres o llibres registre o documents d'acompanyament, declaracions o, en general, qualsevol documentació que sigui preceptiva, així com els errors, les inexactituds o les omissions en aquests que afectin les característiques dels productes o les mercaderies consignats.

b) Les inexactituds o els errors de quantitat als registres, als documents d'acompanyament, a les declaracions o, en general, a la documentació que sigui preceptiva, quan la diferència entre la quantitat consignada i la real sigui superior a un cinc per cent.

c) El retard en les anotacions dels registres, en la presentació de declaracions i, en general, de la documentació que sigui preceptiva quan hagi transcorregut més d'un mes des de la data en què s'havia d'efectuar el primer assentament no reflectit o la data límit per presentar la declaració o documentació.

d) L'incompliment de l'obligació de remetre informació o documentació a l'administració competent o a l'organisme de control en el termini establert, l'aportació de dades falses, així com la dilació i l'oposició a la presa de mostres necessàries per a la inspecció.

e) La falta d'etiquetes, l'omissió d'indicacions obligatòries en aquestes o la retolació de manera no indeleble quan siguin preceptives per als productes emparats per una DOP o IGP.

f) La utilització a l'etiquetatge, a la presentació o a la publicitat dels productes que regula aquesta Llei de denominacions, indicacions, qualificacions, expressions o signes que no compleixin el que estableix la normativa específica de la DOP o IGP o que indueixin a confusió, excepte el que preveuen les infraccions molt greus.

g) L'incompliment de les normes específiques de la DOP o IGP sobre característiques, pràctiques de producció, elaboració, transformació, conservació, emmagatzematge, transport, etiquetatge, envasament o presentació.

h) La tinença de maquinària, instal·lacions o substàncies prohibides o no autoritzades al plec de condicions quan sigui preceptiva l'autorització corresponent per a l'elaboració o emmagatzematge dels productes a les instal·lacions o magatzems de les empreses productores, elaboradores o envasadores.

i) La manipulació o disposició en qualsevol forma de mercaderies intervingudes cautelarment sense l'autorització preceptiva.

j) L'expedició, comercialització o circulació de productes emparats per una DOP o IGP o les seves matèries primeres sense estar proveïts de les contraetiquetes, els precintes numerats o qualsevol altre mitjà de control establert per al tipus de protecció corresponent.

k) La producció, elaboració, envasament, etiquetatge o comercialització de productes emparats per una DOP o IGP en establiments, explotacions, parcel·les, instal·lacions o indústries no inscrites als registres de la DOP o IGP corresponent.

l) L'existència de productes o de matèries primeres necessàries per obtenir el producte en instal·lacions inscrites sense la documentació preceptiva que en reculli l'origen com a producte emparat per la DOP o IGP, o l'existència a la instal·lació de documentació que acrediti existències de productes o de primeres matèries necessàries per a l'obtenció sense la contrapartida d'aquests productes; s'admet una tolerància del dos per cent en més o menys, amb caràcter general, i de l'u per cent per a les denominacions d'origen qualificades.

m) L'incompliment de la prohibició d'introduir en instal·lacions inscrites en una DOP o IGP productes procedents de plantacions o instal·lacions no inscrites en aquesta, si aquesta condició està reflectida al plec de condicions.

2. Per als organismes de control que actuïn com a organismes de certificació de producte i els seus agents d'inspecció, assaig i certificació, constitueixen infraccions greus les següents:

a) L'expedició de certificats o informes amb un contingut que no s'ajusti a la realitat dels fets.

b) La realització de controls, inspeccions, assajos o proves de manera incompleta o amb resultats inexactes a causa d'una constatació insuficient dels fets o d'una aplicació deficient de les normes tècniques.

c) El retard superior a un mes de la informació o documentació a què estiguin obligats per disposició legal.

3. Pel que fa a les entitats de gestió, constitueix una infracció greu el retard superior a un mes en la presentació de les declaracions, informacions o documentació a què estiguin obligades per disposició legal.

Article 32. *Infraccions molt greus.*

1. Es consideren infraccions molt greus les següents:

a) Les coaccions, amenaces, injúries, represàlies, agressions o qualsevol altra forma de pressió a les persones responsables o al seu equip tècnic encarregades de les funcions d'inspecció o vigilància administrativa, sempre que no siguin constitutives de delictes o faltes.

b) La negativa absoluta a l'exercici de la funció inspectora.

c) La negativa a subministrar informació, documentació o declaracions quan l'administració competent o l'organisme de control ho hagin requerit.

d) La utilització, quan no s'hi tingui dret, d'indicacions, noms, noms comercials, marques, símbols o emblemes que facin referència als noms emparats per una DOP o IGP o que, per la seva similitud fonètica o gràfica amb els noms protegits o amb els signes o emblemes que siguin característics, puguin induir a confusió sobre la naturalesa, la qualitat o l'origen geogràfic dels productes agraris i alimentaris, encara que vagin precedits pels termes «tipus», «estil», «gènere», «imitació», «sucedani» o altres d'anàlegs.

e) L'ús de noms protegits en productes als quals s'hagi negat expressament aquest ús, així com l'incompliment del que preceptuen els apartats 2 i 3 de l'article 13.

f) La tinença, negociació o utilització indegudes de documents, etiquetes, contraetiquetes, precintes i altres elements d'identificació propis de la DOP o IGP previstos al plec de condicions o utilitzats en el seu control.

Només per als supòsits de tinença o utilització indegudes d'etiquetes, contraetiquetes, precintes i altres elements d'identificació, es pot establir un marge de tolerància d'un màxim del tres per cent.

g) La producció o l'elaboració dels productes emparats per una DOP o IGP amb matèries primeres que tinguin un origen no autoritzat al plec de condicions corresponent.

h) L'absència, a les etiquetes i a la presentació dels productes agroalimentaris de DOP i IGP, de prou elements per diferenciar-ne clarament la qualificació i procedència, amb la finalitat d'evitar que es produeixi confusió en els consumidors, derivada de la utilització d'una mateixa marca, nom comercial o raó social en la comercialització d'aquests productes corresponents a diferents DOP i IGP o procedents de diferents àmbits geogràfics.

2. Per als organismes de control que actuïn com a organismes de certificació de productes i els seus agents d'inspecció, assaig i certificació, constitueixen infraccions molt greus les següents:

a) Les tipificades a l'apartat 2 de l'article 31 d'aquesta Llei quan d'aquestes en resulti un dany molt greu o se'n derivi un perill molt greu i imminent per a les persones, la flora, la fauna o el medi ambient.

b) La falta de subministrament de dades o l'aportació de dades falses en les declaracions, la informació o la documentació a què estiguin obligats per disposició legal o que els hagi requerit l'administració competent.

3. Pel que fa a les entitats de gestió, constitueix una infracció molt greu aportar a l'administració competent dades falses o no subministrar, quan els ho hagi requerit l'administració competent, les declaracions, la informació o la documentació a què estiguin obligades per disposició legal.

Article 33. *Responsabilitat per les infraccions.*

1. Són responsables de les infraccions els qui per acció o per omissió hi hagin participat, encara que sigui a títol de simple negligència.

2. Llevat que la normativa europea prevegi un règim diferent, són responsables de les infraccions en productes envasats les firmes o raons socials, inclòs el distribuïdor, que figurin a l'etiqueta, ja sigui nominalment o mitjançant qualsevol indicació que en permeti la identificació certa. Se n'exceptuen els casos en què es demostrï falsificació o mala conservació del producte per part del tenidor, sempre que s'especifiquin a l'etiquetatge les condicions de conservació.

Així mateix, és responsable solidari l'elaborador, el fabricant o l'envasador que no figuren a l'etiqueta si es prova que coneixia la infracció comesa i que hi va prestar consentiment.

En cas que s'hagin falsificat les etiquetes, la responsabilitat correspon al falsificador i als qui tot i conèixer la falsificació comercialitzin els productes. En el cas de mala conservació del producte, la responsabilitat és del causant d'aquesta.

3. De les infraccions en productes a granel, o envasats sense etiqueta, o quan a l'etiqueta no hi figuren cap firma o raó social, n'és responsable el tenidor, excepte quan es pugui identificar de manera certa la responsabilitat d'un tenidor anterior, tot això sense perjudici de la responsabilitat que correspongui a l'actual.

4. Quan el compliment de les obligacions que preveu aquesta Llei correspongui conjuntament a diversos subjectes, o si la infracció és imputable a diversos responsables i no es pot determinar el grau de participació de cadascun d'ells, tots han de respondre de manera solidària de l'incompliment o de les infraccions que, si s'escau, es cometin, així com de les sancions que s'imposin.

5. De les infraccions comeses per les persones jurídiques, els organismes de control que actuïn com a organisme de certificació i les entitats de gestió, n'han de respondre subsidiàriament els administradors o titulars d'aquests que no hagin dut a terme els actes necessaris que siguin de la seva responsabilitat per complir les obligacions infringides, que hagin consentit l'incompliment per part dels qui depenguin d'ells o que hagin adoptat acords que hagin fet possibles les infraccions.

6. També han de respondre subsidiàriament els tècnics responsables de l'elaboració dels productes o del seu control, respecte de les infraccions relacionades directament amb la seva activitat professional.

7. Sense perjudici de les sancions que escaiguin, els responsables de les infraccions queden obligats a indemnitzar els danys i perjudicis causats com a conseqüència d'aquestes, els quals ha de determinar l'òrgan competent per imposar la sanció.

Article 34. *Sancions.*

1. Les infraccions lleus s'han de sancionar amb una advertència o una multa de fins a 2.000,00 euros, i es pot excedir aquest import fins arribar al valor del benefici il·lícit obtingut o de les mercaderies o productes objecte d'infracció, corresponent a l'exercici econòmic immediatament anterior al de la iniciació del procediment sancionador.

2. Les infraccions greus s'han de sancionar amb una multa compresa entre 2.000,01 i 30.000,00 euros, i es pot excedir aquesta quantitat fins arribar al quintuple del valor del benefici il·lícit obtingut o de les mercaderies o productes objecte d'infracció, corresponent a l'exercici econòmic immediatament anterior al de la iniciació del procediment sancionador.

3. Les infraccions molt greus s'han de sancionar amb una multa compresa entre 30.000,01 i 300.000 euros, i es pot excedir aquesta quantitat fins arribar al dècuple del valor del benefici il·lícit obtingut o de les mercaderies o productes objecte d'infracció, corresponent a l'exercici econòmic immediatament anterior al de la iniciació del procediment sancionador.

4. Els límits mínims de les sancions establerts als apartats anteriors es poden reduir fins a un cinquanta per cent, quan de les circumstàncies econòmiques de l'infractor es dedueixi que la sanció és massa onerosa per a ell en virtut del volum o valor de la mercaderia afectada per la infracció i del volum de vendes o producció i la posició de l'empresa infractora en el sector, quan no s'hagin produït efectes perjudicials greus per als interessos dels consumidors i quan no hi hagi reincidència.

5. Quan les infraccions greus les cometin operadors acollits a DOP o IGP i afectin aquestes, es pot imposar com a sanció accessòria la pèrdua temporal de l'ús d'aquestes per un termini màxim de tres anys. Si es tracta d'infraccions molt greus, es pot imposar com a sanció accessòria la pèrdua temporal per un termini màxim de cinc anys.

6. Les sancions que preveu aquesta Llei han de ser compatibles amb la pèrdua o retirada de drets econòmics que estableix la normativa europea o nacional.

Article 35. *Mesures complementàries.*

Quan s'hagin intervingut cautelament mercaderies, productes, envasos o etiquetes relacionats amb la infracció sancionada, l'autoritat a la qual correspongui resoldre el procediment sancionador n'ha d'acordar la destinació. En tot cas, les despeses originades corren a compte de l'infractor, inclosa la indemnització que s'hagi d'abonar al propietari de la mercaderia decomissada quan aquest no sigui l'infractor.

Article 36. *Graduació de les sancions.*

1. Per determinar de manera concreta la sanció que s'imposi, entre les assignades a cada tipus d'infracció, cal prendre en consideració els criteris següents:

- a) L'existència d'intencionalitat o de simple negligència.
- b) La concurrència de diverses infraccions que se sancionin en el mateix procediment.
- c) La naturalesa dels perjudicis causats; en particular, l'efecte perjudicial que la infracció hagi pogut produir sobre els interessos econòmics dels consumidors, els preus, el consum o, si s'escau, el prestigi de la DOP o IGP.
- d) La reincidència per comissió en el terme de tres anys de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així s'hagi declarat per resolució ferma.
- e) El volum de vendes o producció i la posició de l'empresa infractora en el sector.
- f) El reconeixement de la infracció i la reparació de la falta o dels seus efectes abans que es resolgui el procediment sancionador corresponent.
- g) El volum i valor de les mercaderies o els productes afectats per la infracció.
- h) La quantia del benefici il·lícit obtingut.

2. La quantia de la sanció es pot minorar motivadament quan els fets constitutius de la infracció sancionada ocasionin, alhora, la pèrdua o el reintegrament dels beneficis comunitaris o nacionals.

3. Quan en la instrucció del procediment sancionador corresponent es determini la quantia del benefici il·lícit obtingut per la comissió de les infraccions, la sanció que s'imposi no pot ser en cap cas inferior en la seva quantia al benefici esmentat.

Article 37. *Prescripció i caducitat.*

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap d'un any, a comptar de la data de comissió de la infracció.

2. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys, les imposades per infraccions greus al cap de dos anys i les imposades per infraccions lleus al cap d'un any, a comptar de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

3. L'acció per perseguir infraccions caduca quan, una vegada l'Administració conegui l'existència d'una infracció i hagin finalitzat les diligències dirigides a aclarir els fets, hagi transcorregut un any sense que l'autoritat competent hagi ordenat incoar cap procediment en relació amb la infracció. En cas de caducitat del procediment, aquest apartat no és aplicable.

A aquests efectes, quan hi hagi presa de mostres, les actuacions de la inspecció s'han d'entendre finalitzades una vegada efectuada l'anàlisi inicial.

Les sol·licituds d'anàlisis contradictòries i diriments que siguin necessàries interrompen els terminis de caducitat fins que es duguin a terme.

4. El termini màxim per resoldre el procediment sancionador i notificar la resolució expressa del procediment sancionador per les infraccions que estableix aquesta Llei és de deu mesos.

5. La presa de mostres i les anàlisis efectuades, així com els actes, documents i tràmits el contingut dels quals s'hauria mantingut igual en cas que no hagués caducat el procediment anterior, es poden conservar i tenen efecte en el nou procediment sancionador.

Article 38. *Òrgans competents en matèria sancionadora.*

Són competents per imposar sancions pel que fa a DOP o IGP els òrgans següents:

a) El director general de la Indústria Alimentària, quan la quantia total de la sanció no superi els 150.000,00 euros.

b) El secretari general d'Agricultura i Alimentació, quan la quantia excedeixi els 150.000,01 euros i no superi els 500.000,00 euros.

c) El ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, quan la quantia excedeixi els 500.000,01 euros i no superi 1.000.000,00 d'euros.

d) El Consell de Ministres, quan la quantia excedeixi 1.000.000,01 d'euros.

Disposició addicional primera. *Corporacions de dret públic.*

1. Es creen les corporacions de dret públic següents:

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Qualificada "Rioja"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Cava"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Jumella"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Calasparra"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Idiazabal"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Pernil de Huelva"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Guijuelo"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Indicació Geogràfica Protegida "Carn d'Àvila"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Indicació Geogràfica Protegida “Espàrrec de Navarra”».

2. Cal establir reglamentàriament les condicions i el procediment per crear consells reguladors com a corporacions de dret públic diferents dels que es creen per aquesta disposició addicional. La resolució d'aquest procediment correspon al titular del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i cal procedir a crear-lo mitjançant una ordre ministerial que s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. Els òrgans de govern dels consells reguladors existents en entrar en vigor aquesta Llei han de continuar en les seves funcions fins a la renovació dels òrgans de govern esmentats, que ha de tenir lloc una vegada aprovats els estatuts que regula aquesta Llei.

4. Tot el patrimoni, inclosos béns, drets i obligacions, així com el personal dels consells reguladors establerts abans d'entrar en vigor aquesta Llei passen a formar part dels consells reguladors creats en aplicació del que disposa aquesta Llei, i se subroguen en totes les titularitats, actius o passius, sense solució de continuïtat.

El que disposa el paràgraf anterior no afecta els béns i drets de caràcter patrimonial de l'Administració General de l'Estat, que es regeixen pel que disposa la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

Disposició addicional segona. *Indicacions relatives a les característiques dels vins.*

Per afavorir-ne la protecció, i sense perjudici de les competències que puguin tenir les comunitats autònomes en matèria de denominacions d'origen i indicacions geogràfiques protegides, s'estableixen les indicacions següents relatives a les mencions d'envelliment:

a) Indicacions comunes per als vins acollits a una DOP o IGP corresponents a la categoria 1 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) núm. 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, pel qual es crea l'organització comuna de mercats dels productes agraris i pel qual es deroga els reglaments (CEE) núm. 922/72, (CEE) núm. 234/79, (CE) núm. 1037/2001 i (CE) núm. 1234/2007:

«Noble», que poden utilitzar els vins sotmesos a un període mínim d'envelliment de divuit mesos en total, en recipient de fusta de roure de capacitat màxima de 600 litres o en ampolla.

«Anyenc», que poden utilitzar els vins sotmesos a un període mínim d'envelliment de vint-i-quatre mesos en total, en recipient de fusta de roure de capacitat màxima de 600 litres o en ampolla.

«Vell», que poden utilitzar els vins sotmesos a un període mínim d'envelliment de trenta-sis mesos, quan aquest envelliment hagi tingut un caràcter marcadament oxidatiu a causa de l'acció de la llum, de l'oxigen, de la calor o del conjunt d'aquests factors.

b) A més de les indicacions que regula el paràgraf anterior, els vins amb DOP corresponents a la categoria 1 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, poden fer servir les següents:

«Criança», que poden utilitzar els vins negres amb un període mínim d'envelliment de vint-i-quatre mesos, dels quals han hagut d'estar almenys sis en bótes de fusta de roure de capacitat màxima de 330 litres; i els vins blancs i rosats amb un període mínim d'envelliment de divuit mesos, dels quals han hagut d'estar almenys sis en bótes de fusta de roure de la mateixa capacitat màxima.

«Reserva», que poden utilitzar els vins negres amb un període mínim d'envelliment de trenta-sis mesos, dels quals han hagut d'estar almenys dotze en bótes de fusta de roure de capacitat màxima de 330 litres, i en ampolla la resta del període esmentat; els vins blancs i rosats amb un període mínim d'envelliment de vint-i-quatre mesos, dels quals han hagut d'estar almenys sis en bótes de fusta de roure de la mateixa capacitat màxima, i en ampolla la resta del període esmentat.

«Gran reserva», que poden utilitzar els vins negres amb un període mínim d'envelliment de seixanta mesos, dels quals han hagut d'estar almenys divuit en bótes de fusta de roure de capacitat màxima de 330 litres, i en ampolla la resta del període esmentat; els vins blancs i rosats amb un període mínim d'envelliment de quaranta-vuit mesos, dels quals han hagut d'estar almenys sis en bótes de fusta de roure de la mateixa capacitat màxima, i en ampolla la resta del període esmentat.

c) Indicacions pròpies dels vins escumosos de qualitat. Poden utilitzar les indicacions següents:

«Premium» i «reserva», que poden utilitzar els vins escumosos de qualitat definits a la normativa europea i els vins escumosos amb DOP.

«Gran reserva», que poden utilitzar els vins amb DOP «Cava», amb un període mínim d'envelliment de trenta mesos comptats des del tiratge fins al degollament.

Disposició addicional tercera. *Termes tradicionals.*

Tot seguit es regulen els termes tradicionals que indiquen que el vi està acollit a una DOP o IGP de vins:

«Vi de la terra», que només pot figurar en un vi pertanyent a una de les categories 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 i 16 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) 1308/2013, de 17 de desembre, quan estigui acollit a una IGP.

«Vi de qualitat de», que només pot figurar en un vi pertanyent a una de les categories 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 i 16 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) 1308/2013, de 17 de desembre, quan estigui acollit a una DOP. Els vins s'han d'identificar mitjançant la menció «vi de qualitat de » seguida del nom de la regió, comarca, localitat o lloc determinat on es produeixin i elaborin.

«Denominació d'origen», que només pot figurar en un vi pertanyent a una de les categories 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 i 16 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) 1308/2013, de 17 de desembre, quan estigui acollit a una DOP i es compleixin, a més, els requisits següents:

a) El vi ha de gaudir d'un prestigi elevat en el tràfic comercial en atenció al seu origen.

b) La regió, comarca o lloc a què es refereixi la denominació d'origen han d'haver estat reconeguts prèviament com a àmbit geogràfic d'un vi de qualitat amb indicació geogràfica amb una antelació d'almenys cinc anys.

c) La delimitació geogràfica de la DOP ha d'incloure exclusivament terrenys d'aptitud especial per al cultiu de la vinya.

«Denominació d'origen qualificada», que només pot figurar en un vi pertanyent a una de les categories 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 i 16 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) 1308/2013, de 17 de desembre, quan estigui acollit a una DOP i es compleixin, a més, dels requisits exigits per incloure «denominació d'origen», els següents:

a) La DOP en qüestió ha d'haver utilitzat obligatòriament als seus vins el terme tradicional «denominació d'origen» durant almenys deu anys.

b) Els vins s'han de comercialitzar exclusivament embotellats des de cellers inscrits a l'òrgan de gestió de la DOP i ubicats a la seva zona geogràfica delimitada.

c) Els exàmens analítics i organolèptics inclosos en la comprovació anual sobre la DOP s'han de fer de manera sistemàtica per lots homogenis de volum limitat.

d) Els cellers inscrits a l'òrgan de gestió de la DOP, que han de ser independents i separats, almenys, per una via pública d'altres cellers o locals no inscrits, només han de tenir entrada de raïm procedent de vinyes inscrites o mostos o vins procedents d'altres cellers també inscrits a la mateixa DOP, i s'hi ha d'elaborar o embotellar exclusivament vi amb dret a aquesta.

e) Dins de la zona de producció de la DOP, han d'estar delimitats cartogràficament, per cada terme municipal, els terrenys que es considerin aptes per produir vins amb dret a la denominació d'origen qualificada.

«Vi de clos», que només pot figurar en un vi pertanyent a una de les categories 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 i 16 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) 1308/2013, de 17 de desembre, quan estigui acollit a una DOP i es compleixin, a més, els requisits següents:

a) La zona geogràfica de la DOP ha de ser un clos, entenent com a tal el paratge o lloc rural amb característiques edàfiques i de microclima pròpies que el diferencien i distingeixen d'altres del seu entorn, conegut amb un nom vinculat de manera tradicional i notòria al cultiu de les vinyes de les quals s'obtenen vins amb trets i qualitats singulars, i amb una extensió màxima limitada reglamentàriament per l'administració competent, d'acord amb les característiques pròpies de cada comunitat autònoma, sense que pugui ser igual ni superior a la de cap dels termes municipals en el territori o territoris dels quals s'ubiqui.

S'entén que hi ha vinculació notòria amb el cultiu de les vinyes quan el nom del clos s'hagi estat utilitzant habitualment en el mercat per identificar els vins obtinguts en aquell durant un període mínim de cinc anys.

b) Els vins han de ser elaborats i embotellats per les persones físiques o jurídiques que, per si mateixes o mitjançant els seus socis, tinguin la titularitat de les vinyes ubicades al clos o, amb caràcter excepcional i en els supòsits en què l'administració competent ho autoritzi reglamentàriament, en cellers situats en la proximitat del clos que, en tot cas, han d'estar situats en algun dels termes municipals pels quals s'estengui el vi de clos o en els adjacents.

c) Tot el raïm que es destini a aquests vins ha de procedir de vinyes ubicades al clos, i el vi s'ha d'elaborar, emmagatzemar i, si s'escau, criar per separat d'altres vins.

d) En l'elaboració dels vins de clos s'ha d'implantar un sistema de qualitat integral que s'ha d'aplicar des de la producció del raïm fins a la posada al mercat dels vins. Aquest sistema ha de complir, com a mínim, els requisits establerts per a les denominacions d'origen qualificades.

Disposició addicional quarta. *Cava qualificat.*

1. Atenent les especificitats de la denominació d'origen protegida Cava, els operadors vitivinícoles acollits a aquesta que elaborin vins emparats procedents de vinyes ubicades en un paratge identificat situat a l'interior de la zona geogràfica delimitada poden sol·licitar, per al producte procedent del paratge esmentat, fer ús de la designació «qualificat» al seu etiquetatge, presentació i publicitat a condició que es compleixi el que preveu la disposició addicional tercera d'aquesta Llei per al terme tradicional «denominació d'origen qualificada».

El nom d'aquest paratge pot figurar a continuació de l'expressió «cava» juntament amb el terme «qualificat», en la seva condició d'«unitat geogràfica menor» de la zona geogràfica de la DOP «Cava».

Les condicions específiques per utilitzar aquesta menció s'han de desplegar al plec de condicions de la denominació d'origen protegida Cava.

2. La regulació relativa a un paratge vitícola identificat continguda en el punt anterior pot ser extensible a les denominacions d'origen qualificades de vins d'àmbit territorial supraautonòmic.

Els requisits específics d'aquesta regulació s'han de desplegar al plec de condicions respectiu.

Disposició addicional cinquena. *Normativa de la Unió Europea específica.*

En tot cas, i mentre no deixin àmbits o marges d'apreciació als estats membres, són aplicables amb caràcter prevalent al contingut d'aquesta Llei els reglaments de la Unió Europea que s'esmenten tot seguit, juntament amb les modificacions i els reglaments de

desplegament futurs, així com tots els que es pugui publicar posteriorment la Unió sobre la matèria:

Reglament (CE) núm. 110/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2008, relatiu a la definició, designació, presentació, etiquetatge i protecció de les indicacions geogràfiques de begudes espirituoses i pel qual es deroga el Reglament (CEE) núm. 1576/89 del Consell.

Reglament (UE) núm. 1151/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de novembre de 2012, sobre els règims de qualitat dels productes agrícoles i alimentaris.

Reglament (UE) núm. 1306/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, sobre el finançament, gestió i seguiment de la política agrícola comuna, pel qual es deroguen els reglaments (CE) núm. 352/78, (CE) núm. 165/94, (CE) núm. 2799/98, (CE) núm. 814/2000, (CE) núm. 1290/2005 i (CE) núm. 485/2008 del Consell.

Reglament (UE) núm. 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, pel qual es crea l'organització comuna de mercats agrícoles i pel qual es deroguen els reglaments (CEE) núm. 922/72, (CEE) núm. 234/79, (CE) núm. 1037/2001 i (CE) núm. 1234/2007.

Reglament (UE) núm. 251/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, sobre la definició, designació, presentació, etiquetatge i protecció de les indicacions geogràfiques, dels productes vitivinícoles aromatitzats, i pel qual es deroga el Reglament (CEE) núm. 1601/91 del Consell.

Disposició addicional sisena. *Ús dels termes referits a l'agricultura ecològica en fertilitzants, condicionadors del sòl, nutrients, plaguicides i productes fitosanitaris.*

Els termes que facin referència al mètode de producció ecològica en l'etiquetatge, publicitat, presentació o documents comercials únicament es poden utilitzar en fertilitzants, condicionadors del sòl, nutrients, plaguicides i productes fitosanitaris quan compleixin els requisits que estableix la normativa de la Unió Europea sobre producció ecològica. En particular, que aquests productes i substàncies estiguin recollits als annexos I i II del Reglament (CE) núm. 889/2008 de la Comissió, de 5 de setembre de 2008, pel qual s'estableixen disposicions d'aplicació del Reglament (CE) núm. 834/2007 del Consell, sobre producció i etiquetatge dels productes ecològics, respecte a la producció ecològica, l'etiquetatge i el control.

Als efectes del procediment sancionador, continuen sent aplicables els articles 38.2, 39.2, 39.3, 40.2, 40.3, 40.4 i 42.4 del títol III de la Llei 24/2003, de 10 de juliol, de la vinya i el vi, d'acord amb el que disposa el punt 1 de la disposició derogatòria única.

Disposició addicional setena. *Règim sancionador en matèria de declaracions obligatòries i contractes en el sector de la llet i els productes lactis.*

1. El règim sancionador pels incompliments de la normativa aplicable en matèria de declaracions obligatòries en el sector de la llet i els productes lactis, derivada de l'article 151 del Reglament (UE) 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, pel qual es crea l'organització comuna de mercats dels productes agraris i pel qual es deroguen els Reglaments (CEE) núm. 922/72, (CEE) núm. 234/79, (CE) núm. 1037/2001 i (CE) núm. 1234/2007, és l'establert en exposició, excepte a les comunitats autònomes que disposin de règim sancionador específic, en les quals s'aplica el règim esmentat.

2. Són infraccions lleus les següents:

a) No presentar les declaracions obligatòries de compres de llet de vaca, ovella i cabra.

b) Presentar declaracions de lliuraments de llet crua de vaca falses, incompletes o inexactes pel que fa al contingut obligatori segons el que estableix la normativa comunitària i nacional d'aplicació i de desplegament de l'article 151 del Reglament (UE)

1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, per a compradors que no superin la comercialització anual de 150 milions de quilograms de llet crua de vaca.

c) Presentar declaracions de lliuraments de llet crua d'ovella o cabra falses, incompletes o inexactes pel que fa al contingut obligatori segons el que estableix la normativa comunitària i nacional d'aplicació i de desplegament de l'article 151 del Reglament (UE) 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, per a compradors que no superin la comercialització anual de 15 milions de quilograms de llet crua d'ovella o cabra.

d) El retard en la presentació de les declaracions obligatòries de llet crua de vaca, ovella i cabra segons el que estableix la normativa comunitària i nacional d'aplicació i de desplegament de l'article 151 del Reglament (UE) 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre. A aquests efectes, es considera retard la presentació de la declaració en un termini superior als tres dies següents a la finalització del termini establert legalment.

e) No conservar la documentació obligatòria justificativa de lliuraments durant el termini establert reglamentàriament.

f) La falta d'atenció als requeriments formulats per l'administració competent.

g) En el cas de la llet de vaca, no acreditar documentalment l'origen o la destinació de llet crua per a compradors que no arribin a la comercialització anual d'un milió de quilograms de llet crua.

h) En el cas de la llet d'ovella i cabra, no acreditar documentalment l'origen o la destinació de llet per a compradors que no arribin a la comercialització anual de 100.000 quilograms de llet crua.

3. Són infraccions greus les següents:

a) La comercialització de llet crua de vaca sense acreditar-ne documentalment l'origen o la destinació per a compradors que superin la comercialització anual d'un milió de quilograms de llet crua.

b) La comercialització de llet crua d'ovella i cabra sense acreditar-ne l'origen o la destinació per a compradors que superin la comercialització anual de 100.000 quilograms de llet crua.

c) Presentar declaracions de lliuraments de llet crua de vaca falses, incompletes o inexactes pel que fa al contingut obligatori segons el que estableix la normativa comunitària i nacional d'aplicació i de desplegament de l'article 151 del Reglament (UE) 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, per a compradors que superin la comercialització anual de 150 milions de quilograms de llet crua de vaca.

d) Presentar declaracions de lliuraments de llet crua d'ovella o cabra falses, incompletes o inexactes pel que fa al contingut obligatori segons el que estableix la normativa comunitària i nacional d'aplicació i de desplegament de l'article 151 del Reglament (UE) 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, per a compradors que superin la comercialització anual de 15 milions de quilograms de llet crua d'ovella o cabra.

e) El retard reiterat en la remissió de les declaracions mensuals. A aquests efectes, es considera retard reiterat la presentació de tres o més declaracions amb retard durant un any natural.

f) La resistència, excusa o negativa a les actuacions de l'autoritat competent relatives a la gestió i el control de les declaracions que han d'efectuar els compradors i productors de llet i productes lactis de vaca, ovella i cabra.

4. Són infraccions molt greus les següents:

a) La concurrència de dues o més infraccions greus en el mateix any natural.

b) No estar inscrits al registre de primers compradors de llet.

5. Les sancions que ha d'imposar l'autoritat competent en el seu àmbit corresponent són:

- a) Les infraccions lleus s'han de sancionar amb una advertència o una multa d'entre 200 i 1.000 euros.
- b) Les infraccions greus s'han de sancionar amb una multa d'entre 1.001 i 6.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus s'han de sancionar amb una multa d'entre 6.001 i 10.000 euros.

6. L'incompliment del deure d'informació en l'àmbit dels contractes lactis, establert a l'article 16.1 del Reial decret 1363/2012, tant per absència de comunicació com per falsedat, insuficiència o inexactitud, així com per retard en aquesta, s'ha d'equiparar als efectes d'infracció, a l'absència, o falsedat, o retard, respectivament, previstos per a la presentació de les declaracions obligatòries, i són aplicables als efectes sancionadors els mateixos criteris per a la gradació de gravetat que els establerts als punts 2 a 4 anteriors.

7. L'incompliment del que estableix l'article 11.2 del Reial decret 1363/2012 en relació amb l'oferta obligatòria de contracte, tant per absència d'aquesta, per haver-se presentat al productor en un termini diferent de l'establert a la norma o per insuficiència del contingut mínim establert, s'ha d'equiparar, als efectes d'infracció, a l'absència de la presentació de les declaracions obligatòries, i són aplicables als efectes sancionadors els mateixos criteris per a la gradació de gravetat que els establerts als punts 2 a 4 anteriors.

Disposició transitòria primera. Adaptació de les entitats de gestió.

Els consells reguladors que es creen com a corporacions de dret públic en aquesta Llei han de remetre la proposta dels seus estatuts al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la present Llei. A aquests consells reguladors no els és aplicable la lletra b) de l'article 17.

Disposició transitòria segona. Termini per a l'exercici de les competències de control oficial.

En el termini de dotze mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, passa a ser de plena aplicació el model que s'estableix al capítol IV de la Llei. Durant aquest temps s'ha de mantenir el règim de control, amb la participació dels consells reguladors actuals.

Disposició transitòria tercera. Mètode de càlcul de valor del producte.

Fins que no es produeixi el desplegament reglamentari que reguli un mètode de càlcul del valor de la mercaderia afectada en un procediment sancionador, és aplicable el mètode de càlcul que estableix l'article 120 del Reglament de la Llei 25/1970, d'Estatut de la vinya, del vi i dels alcohols, aprovat pel Decret 835/1972, de 23 de març.

Disposició transitòria quarta. Actuacions prèvies.

En allò no regulat per aquesta Llei, i mentre no es promulguin les normes reglamentàries sobre presa i anàlisi de mostres i sobre actuacions prèvies a la iniciació de procediments sancionadors, en la matèria esmentada és aplicable a aquests efectes exclusius el Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, pel qual es regulen les infraccions i sancions en matèria de defensa del consumidor i de la protecció agroalimentària.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

1. Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei i, en particular, els articles 2.2.f) 3 i 9 del títol I, el títol II i els articles 38.2, 39.2, 39.3, 40.2, 40.3, 40.4 i 42.4 del títol III, així com les disposicions addicionals tercera, cinquena, sisena, vuitena i novena de la Llei 24/2003, de 10 de juliol,

de la vinya i del vi. Els articles del títol III esmentats poden continuar sent aplicables per a les comunitats autònomes que no hagin desplegat la matèria regulada en aquests articles.

Així mateix, queden derogats els preceptes de la Llei 25/1970, de 2 de desembre, d'Estatut de la vinya, del vi i dels alcohols, declarats vigents per la disposició derogatòria única de la Llei 24/2003, de 10 de juliol, que contenen normes relatives als consells reguladors dels productes agraris i alimentaris, amb denominació d'origen, diferents del vi, del vinagre de vi, dels vins aromatitzats, del brandi, del most i d'altres productes derivats del raïm.

2. Es deroga el Decret 835/1972, de 23 de març, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 25/1970, de 2 de desembre.

3. Es deroga el Reial decret 2004/1979, de 13 de juliol, pel qual es regula la constitució dels consells reguladors de les denominacions d'origen i el Consell General de l'Institut Nacional de Denominacions d'Origen.

4. Queda derogat el Reial decret 1573/1985, d'1 d'agost, pel qual es regulen les denominacions genèriques i específiques de productes alimentaris.

5. Queda derogat el Reial decret 157/1988, de 22 de febrer, pel qual s'estableix la normativa a la qual s'han d'ajustar les denominacions d'origen i les denominacions d'origen qualificades de vins i els seus reglaments respectius.

6. Queda derogat el Reial decret 728/1988, de 8 de juliol, pel qual s'estableix la normativa a la qual s'han d'ajustar les denominacions d'origen, específiques i genèriques de productes agroalimentaris no vínic.

Disposició final primera. *Modificació de l'article 23 i de les disposicions addicional primera i final tercera de la Llei 12/2013, de 2 d'agost, de mesures per a la millora del funcionament de la cadena alimentària.*

U. S'afegeix l'apartat següent a l'article 23 de la Llei:

«6. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap d'un any. El terme de la prescripció es computa des del dia en què s'hagi comès la infracció o, en el cas d'infraccions continuades, des del dia en què hagin cessat.»

Dos. L'apartat 5 de la disposició addicional primera queda redactat de la manera següent:

«5. Les finalitats generals de l'Agència són:

a) La gestió dels sistemes d'informació i control dels mercats oleícoles, lactis i la d'aquells altres que es determinin reglamentàriament.

b) L'exercici de les funcions de control que es determinin reglamentàriament abans de la comercialització de les denominacions d'origen protegides i de les indicacions geogràfiques protegides l'àmbit territorial de les quals s'estengui a més d'una comunitat autònoma.

c) El control del compliment del que disposa la Llei 12/2013, de 2 d'agost, de mesures per a la millora del funcionament de la cadena alimentària.»

Tres. S'afegeix una nova lletra j) a l'apartat 6 de la disposició addicional primera:

«j) Establir i desplegar el règim del control oficial dels operadors acollits a denominacions d'origen protegides o a indicacions geogràfiques protegides els àmbits territorials de les quals s'estengui a més d'una comunitat autònoma, i el de les seves entitats de gestió respectives; iniciar i instruir, d'acord amb el seu propi règim, els procediments sancionadors pels incompliments de la Llei 6/2015, de 12 de maig, de denominacions d'origen i indicacions geogràfiques protegides d'àmbit territorial supraautonòmic, i formular a les autoritats competents les propostes de resolució que corresponguin.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 15 a la disposició addicional primera:

«15. Taxa per les actuacions d'inspecció efectuades per l'Agència d'Informació i Control Alimentaris.

a) Establiment. Es crea la taxa per les actuacions d'inspecció i control oficial que hagi d'efectuar l'Agència d'Informació i Control Alimentaris en compliment de la Llei 6/2015, de 12 de maig, de denominacions d'origen i indicacions geogràfiques protegides d'àmbit territorial supraautonòmic, que es regeix pel que disposa aquesta Llei i per les altres fonts normatives que estableix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxa i preus públics.

b) Fet imposable. Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa les actuacions d'inspecció i control oficial efectuades per l'Agència en compliment del que disposa la Llei 6/2015, de 12 de maig, de denominacions d'origen i indicacions geogràfiques protegides d'àmbit territorial supraautonòmic.

c) Subjectes passius. Són subjectes passius qualsevol persona física o jurídica que estigui obligada a sotmetre's a les actuacions de control oficial que exerceixi l'Agència en compliment de la Llei 6/2015, de 12 de maig, de denominacions d'origen i indicacions geogràfiques protegides d'àmbit territorial supraautonòmic, inclosos els productors, els agents operadors, les entitats de gestió o d'altres que duguin a terme activitats relatives a la qualitat diferenciada regulada per la Llei esmentada, tinguin o no personalitat jurídica pròpia, així com les persones físiques o jurídiques a què es refereix l'apartat 4 de l'article 35 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

d) Meritació. La meritació de la taxa es produeix quan els serveis d'inspecció de l'Agència estenen acta de les inspeccions.

e) Base imposable. La base imposable de la taxa s'ha de calcular sobre la base del valor de les vendes, exclosos els impostos indirectes, dels productes o serveis objecte de control, realitzades l'any natural previ al d'inici de la inspecció.

f) Quantia de la taxa. La quantia de la taxa s'ha de calcular aplicant a la base imposable un tipus del 0,15 per cent. En el cas dels productors, agents, operadors i altres entitats subjectes a actuacions d'inspecció, la quantia no pot ser en cap cas inferior a 50 euros, sense que excedeixi els 1.500 euros. En les entitats de gestió, la quantia de la taxa té una quota fixa de 1.200 euros per cada inspecció.

g) Gestió i liquidació. L'Agència ha de liquidar la taxa, i s'ha de notificar l'ordre de pagament al subjecte passiu perquè es pugui efectuar l'ingrés corresponent en els terminis que estableix l'apartat 2 de l'article 62 de la Llei general tributària. Si no n'hi ha, cal procedir a la recaptació executiva en els termes que estableix el Reglament general de recaptació. La gestió de la taxa s'ha d'establir reglamentàriament.

h) Afectació pressupostària. L'import del que s'ha recaptat per aquesta taxa constitueix un recurs propi de l'Agència i s'ha d'ingressar en el seu pressupost.»

Cinc. S'afegeix el paràgraf següent a la disposició final tercera. Títols competencials:

«Constitueix legislació en matèria d'hisenda general dictada a l'empara del que disposa l'article 149.1.14.a de la Constitució el que estableix la disposició addicional primera, apartat 15.f), de la Llei 12/2013, de 2 d'agost, de mesures per a la millora del funcionament de la cadena alimentària.»

Disposició final segona. *Títols competencials.*

1. Aquesta Llei s'aplica en l'àmbit de competències de l'Administració General de l'Estat en els termes de l'article 1, a excepció del que disposen els apartats següents.

2. Constitueixen legislació bàsica en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica dictada a l'empara del que estableix l'article 149.1.13.a de la Constitució els articles 11 i 13.6 i les disposicions addicionals segona i tercera.

3. Constitueixen legislació en matèria de propietat intel·lectual i industrial dictada a l'empara del que estableix l'article 149.1.9.a de la Constitució els articles 2.b), 13.5, 13.7 i 32.1.h).

Disposició final tercera. *Facultat de desplegament.*

S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per aplicar i desplegar aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de publicar-se al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 12 de maig de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY